

at mærke være Arbejde, som ikke afskrækkede fra Arbejde, men som opdrog til Arbejde. Vi føre jo nu Tugthusfanger ud paa Hederne, og det viser sig, at det kan gaa; hvorfor skulde vi saa ikke kunne føre en Del af Københavns og de andre større Byers Bøller ud paa Heden og lade dem lære et sundt og nyttigt Arbejde? Der er ikke saa mange af dem her i København. Der tales saa meget om disse Bølleoverfald, og den højtærede Justitsminister henviser i Motiverne til Pressens Omtale deraf. Jeg er selv Journalist, og ingen kan nære større Agtelse for Pressen og dens Opgave end jeg, men jeg siger: Man skal ikke stole paa alt, hvad der staar i Pressen, og man skal navnlig ikke lade sig vildlede af de Sensationsoverskrifter, som ofte bruges over for saadanne Overfald, og som virke i høj Grad vildledende. Jeg skal nævne et enkelt Eksempel. For en Maanedes Tid siden læstes der i Bladene om et „morderisk Overfald“, der havde fundet Sted, og for et Par Dage siden erfarede man imidlertid om dette „morderiske Overfald“, som var slaaet vældigt op i Pressen, at det var blevet afgjort i den offentlige Politiret med en Bøde paa 10 Kr. Og saaledes vil man kunne finde mange Eksempler. Særlig naar et saadant Lovforslag er paa Trapperne, viser der sig i en vis Del af Pressen en forfærdelig Mængde Bølleoverfald og morderiske Overfald, det ser næsten ud, som om de komme netop ad hoc, netop med dette Formaal for Øje at skabe en vis Stemning for et barbarisk Straffelovforslag. Jeg har endnu aldrig i mit Liv, skønt jeg færdes meget om Natten, paa Københavns Gader, hvad min Stilling medfører, været Genstand for et Bølleoverfald. Jeg har overhovedet aldrig lagt Mærke til, at der skulde være Bøller eller set Bøller, og jeg spørger Københavnerne: Hvor ere Bøllerne? Jeg kender af personlig Erfaring ikke noget til dem. Ja, der er ganske vist enkelte Steder, hvor man kan finde Bøller. Hvis den højtærede Justitsminister en Gang ved 12—1-Tiden vil gaa ud til Indgangen til Tivoli, vil han kunne se en Del Bøller, men det er mest Grever og Baroner og Løjtnanter, der have drukket godt, og som ere blevne meget kærlighedsfulde og ikke have noget imod at være nærgaaende mod de Damer, som man følges med. Hvis man ikke synes derom, give de onde Ord, eller hvis man søger at komme bort fra dem, kunne de undertiden forgribe sig paa en. Der har jeg somme Tider set Bøller optræde, men jeg tvivler om — det skal jeg om et

Øjeblik komme nærmere til —, at den Slags Bøller vil blive ramt af dette Lovforslag. Ellers har jeg ikke set noget til Bøller. Lad os sige, at der er et Par Hundrede Bøller her i København. Dem bør vi sende over til de jydsk Heder, men sæt dem, vel at mærke, til et sundt, produktivt Arbejde, ikke Tvangsarbejde af den Art, vi hidtil kende, hvor der kan tjenes 13—14 Øre om Dagen, nej, lad dem faa en ordentlig hæderlig Arbejdsløn, som bagefter bliver deres Ejendom. Jeg har ikke noget imod, at der fradrages, hvad det koster Samfundet, og jeg har heller ikke noget imod, at der ud af denne hæderlige Arbejdsløn betales den Erstatning, som de blive idømte til dem, de have forvoldt Skade, det vil jeg finde overordentlig rimeligt, men lad dem faa sundt og nyttigt Arbejde, saa at de mærke, at de komme til at gøre Samfundsnytte, et maadeholdent, ikke overdrevent Arbejde paa en 8—10 Timer. Lad dem saa heller ikke være helt uden Glæder, giv dem Adgang baade til Musik og Sang, lad dem faa Adgang til Undervisning derovre! Det er netop det, vi efterhaanden mere og mere maa komme ind paa, at vi opdrage Folk. Det, der er Bøllernes og Forbrydernes Ulykke, er, at de ikke vide, hvad det er at føre et civiliseret Menneskeliv, men det er det, vi skulde give dem Smag for. Jeg forsikrer Dem: Giv en Bølle et Bad, ordentlige Klæder og en nystrøgen Silkehat, og han vil føle sig som et helt andet Menneske. Det kunde være, at en saadan Kur med Bad og Omklædning og lidt god, sund Fornøjelse og saa det at blive sat til nyttigt, produktivt Arbejde havde mere Betydning, ja uendelig mere Betydning for ham end de 27 Slag paa den nøgne Ryg, som der her er Tale om. Man nedbryder den sidste Rest af Menneskeværdighed i dem, det, vi skulde bygge paa, hvis vi skulde faa disse Mennesker opdragne til bedre Mennesker. Det er givet, at man netop nedbryder den sidste Gnist, vi skulde søge at puste til Flamme for at faa dem til at blive nyttige Samfundsborgere. Lad os faa Hedearealer for saadanne Folk, det er Vejen at gaa, selv om de skulde være der længe, selv om de skulde være der i saa lang Tid, at de kunne vænne sig til nyttigt Arbejde og finde Glæde i at leve et civiliseret Liv. Den i Loven foreslaaede Straf vil efter min Mening virke forraaende og brutaliserende og derved gøre Skade i Stedet for Gavn.

Jeg siger endvidere: Denne Lov er